

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.883

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Mentik a mentőket

Forrás:

Budapest

Bp.
(Hely)1913 7/23
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XV. 22.

Mentik a mentőket.

A pumpolás, intézményeknek és egyéb rablóbandáknak ebben az Eldorádójában egy intézmény van, amelyet a közönség igazán megbecsül: a mentőegyesület. Ha még meg nem volna, meg kellene csinálni és ha nem csinálnák meg, akkor ki kellene rugni ebből a nagyvárosból mindazokat, akik az egészséges emberek türelméből lettek valakik, de annyit se törődnek a kötelességeikkel, hogy legalább a betegeken hálálják meg az egészségesek birkatürelmét. De hát megcsinálték. Nem a hivatalos vezetők, hanem a hivatalos körökön kívül állók teremtették meg. És amióta megvan, a közönség valószínűleg beszél, amely nem fölösleges, akkor mindig ezt az egyet említi. Szeretetével ezt tünteti ki és népszerűségében csak ezt hagyja meg változatlanul.

És ez az egy is csak tengődik, ma-nap talán már alig leküzdhető válságba kerülhet. Az ideai költségelérőnyezetében hatvanezer korona hiány mutatkozik. Óriás összeg ez olyan közhasznú intézménynél, amely a társadalom humanus érzéseire alapította egzisztenciáját. Ez a hatvanezer korona nem a mentőegyesület deficitje, hanem a szenvedőké. Ezt a hatvanezer koronát hiába számítjuk át kisebb pénzegységekre, hatvanezer koronában nincsen annyi millió fillér, hogy egy szörnyeteg summává növekedvén meg, a hiány nagyságát csak megközelítőleg is kifejezhesse. Ezt a summát át kell számítani tépésre, kötszerekre, az orvosi segélynyújtás eszközeire, a mentő-

köcsi kerekeinek forgására. Ha ki tudjuk számítani, hogy ennyi pénzért hány kötést, tépést vehet az egyesület, hányszor küldheti kocsijait betegekért és hány szerencsétlen fog segítség nélkül vergődni az utcán, ha az egyesület ezt az összeget elő nem teremti, akkor tudjuk csak meg: mit jelent ez a fenyegető deficit.

Hát ezt az összeget elő kell teremteni. A mentőegyesületnek van is valami mentő-idea, de az iránta való igen nagy tisztelőnk mellett is nem ártalljuk bevallani, hogy létezése óta ez a legkevésbé szerencsés. Hogy milyen uton akar a hiányra fedezetet keresni, annak illusztrálására hadd álljon itt az a komüniké, amelyet egy is közlés végett küldtek be a lapnak. Ime a komüniké

«Budapest házainak felügyelői, kiket rendszeren csak a házbáremeléssel, meg a lakók üldözésével kapcsolatosan szoktak emlegetni, ezuttal szép bizonyítékát adták annak, hogy bennük is van sziv és áldozatkészség. A házfelügyelők minden kerületből alakult nagy küldöttsége tegnapelőtt fölkereste a Mentőegyesület vezetőségét és közölte, hogy a főváros valamennyi házfelügyelője, a gondjaira bízott házbáremelőket fog gyűjteni a mentőketnek. A házfelügyelők így akarják biztosítani a mentőegyesület becsületes megélhetését. Az egyesület hálás örömmel fogadta a házfelügyelők nemes elhatározását, melynek megvalósítására azért is égetően szüksége van, mert az egyesület 1913. évi költségvetésében — a szilveszteri koldulás elmaradása következtében — hatvanezer korona hiány mutatkozik. Azt hisszük, értek mentőketnek

nem kell aggódniok, mert a főváros lakói még ebben a szomorú, pénztelen világban is, szívesen hozzájárulnak, tehetségükhöz mérten, mindnyájunkat szolgáló intézmény főtartásához. És ha minden szegény polgár évente csak egy-két korona tagsági díjjal is támogatja a mentőket, ugy az egyesület még a fokozott automobil-üzem drágasága mellett is zavartalanul szolgálhatják a nagy közönséget.»

Szép, szép, hogy a felügyelők a mentők támogatására sietnek. De ezt a megoldást nem fogadhatjuk el. Roppant hibának tartjuk ezt a jótékonysági sáskajárást. A közönség ugyanis alig győzi már a százformában kikoldult jótékonysági adó fizetését. Legkevésbé győzi a szegényebb osztály, amely pedig egymaga lesz áldozata a házmesterek altruizmusának, mert előrelátható, hogy a házfelügyelő urak nem a gazdag embereket fogják zaklatni a mentő-gazasokért, hanem a szegényeket, akiket terrorizálhatnak.

De e szemponton kívül van még más is, amely miatt a gyűjtés e módjáért lelkesedni nem tudunk. A mentőegyesület olyan nélkülözhetlen intézmény, hogy egzisztenciájának mai labilis bázisán meg nem hagyható a magyar becsület és a magyar humanitás mély megalázása nélkül. Biztos alapokra kell azt áthelyezni és ez nem a szegény emberek kötelessége, hanem a főváros és az államé. Adjon a főváros és az állam annyit ennek az intézménynak, hogy koldulások nélkül teljesíthesse magasztos feladatát. Ahol milliókat pazarolnak el províziókra és egyéb kétséges célokra, ott kell lenni annyi pénznek, hogy a mentőegyesületnek is jusson belőle.